

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.280/2026/7.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2026. július 7. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A különösen nagy vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt indult büntetőügyben az Terhelt1 jogi személyt érintően folyamatban lévő eljárásban a Nyíregyházi Törvényszék 2026. március 30. napján kihirdetett 7.B.2/2026/20. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú bíróság végzése ellen fellebbezésnek már nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Nyíregyházi Törvényszék az eljárásjogi okból történt hatályon kívül helyezést követő megismételt eljárásban a 2026. március 30. napján tartott tárgyaláson kihirdetett 7.B.2/2026/20. számú ítéletében az Terhelt1 jogi személlyel szemben 4 000 000 Ft pénzbírságot szabott ki. Megállapította, hogy a pénzbírságot meg nem fizetése esetén a bírósági végrehajtás szabályai szerint kell behajtani. A társaságtól lefoglalt számlák lefoglalását megszüntette és egy részüket az vagyoni érdekelt Kft. neve. vagyoni érdekelt számára adta ki, egyben figyelmeztetve a jogosultat az átvétel elmulasztásának jogkövetkezményére, a fennmaradó iratokat pedig a büntügyi iratok részeként rendelte kezelni. Kötelezte továbbá a jogi személyt 346 634 Ft büntügyi költség megfizetésére, megállapítva, hogy 35 000 Ft büntügyi költséget az állam visel.

[2] Az ítélet ellen a kihirdetést követően nyomban a jogi személy törvényes képviselője és védője jelentettek be fellebbezést a pénzbírság enyhítése, az elkövetéskori legalacsonyabb összeg alkalmazása iránt (20. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 8. oldal 3-4. bekezdés). A védő a perorvoslat írásbeli indokolásában az elbíráláskor hatályos törvény alkalmazását nem kifogásolva a pénzbírságot elsősorban megalapozatlansága folytán mellőzni indítványozta, utalva rá, hogy a joghátrány kiszabása csak lehetőség, másodsorban a szankció mérséklését kérte. A jogi személy képviselője a védelmi fellebbezéshez csatolt írásbeli nyilatkozatában a jogi személy felelősségét vitató észrevételt terjesztett elő, hangsúlyozva, hogy az Terhelt1. az MVH-nak nem volt ügyfele, álláspontja szerint a pályázatokkal kapcsolatos jogszabályok nem vonatkoztathatók rá, a pályázatokban vállalt kötelezettségek kizárólag a két egyéni vállalkozó vádlottat terhelték. A benyújtott költségvetést nem is lehetett túlárazni, a betéti társaság a kivitelezés során a valóságos piaci árakon végezte a munkálatokat, ezért magát az eljárást és a jogi személlyel szemben alkalmazott szankció törvényességét is kifogásolta (6. sorszámú másodfokú irat és melléklete).

[3] Az ügyészség tudomásul vette a határozatot.

[4] A egyéb érdekelt a Bf.3../2019/42. számú észrevételében a jogi személy javára bejelentett fellebbezéseket nem találva alaposnak a sérelmezett ítélet helybenhagyását indítványozta.

[5] A joghátrányt sérelmező perorvoslatokat a másodfokú bíróság a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Jszbt.) 7. § (2) bekezdés alapján alkalmazandó, a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen bírálta el. A Jszbt. anyagi és eljárásjogi szabályok együttese, az elsődleges norma, de a háttérszabályoknál a Be. előírásai érvényesülnek, hiszen a felülbírálat formáját, menetét, lépcsőit a jogi személy büntetőjogi felelősségét rendező jogszabály nem határozza meg.

[6] A fellebbezések nem alaposak.

[7] Figyelemmel arra, hogy jogorvoslatok kizárólag az ítéletnek a jogi személlyel szemben hozott intézkedésre vonatkozó rendelkezése ellen irányultak, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak ezt a részét bírálta felül, figyelemmel a Jszbt. 20. § (2) bekezdése alapján, a Be. 590. § (3) bekezdésének megfelelően. (korlátozott felülbírálat).

[8] Itt kell kitérni arra, hogy a jogi személy törvényes képviselője az elsőfokú tárgyaláson bejelentett, kizárólag enyhítést célzó jogorvoslatával szemben fellebbezésének írásbeli indokolásában a pályázatok és a kivitelezés jogszerűségére hivatkozással érdemben már a jogi személy felelősségét is vitatta, ezáltal a perorvoslatot kiterjesztette, amire azonban a Be. 584. § (3) bekezdés b) pontja alapján nincs törvényes lehetőség, ezért az idézett rendelkezésekre figyelemmel csak korlátozott felülbírálat volt végezhető. A korlátozott fellebbezés egyenes és nem változtatható következménye ugyanis: a korlátozott felülbírálat, mely ténykérdésekre már nem térhetett ki.

[9] A jogi személy büntetőügyében is alkalmazandó Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik a szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút és súlyos relatív hibából eredő hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, magára az anyagi jogi felelősség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontok – c) pont, (5a) bekezdés]. Értelemszerűen a mértékes fellebbezésnél a joghátrány kiszabása a fellebbezés oka és a cél: a pénzbírságra vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontban foglaltak, jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg. Ezen kívül a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket is.

[10] A tényállás felülbírálatára azonban nem kerülhetett sor [Be. 591. § (2) bekezdés a) pont], az adott perjogi helyzetben a tényálláshoz kötöttség teljes.

[11] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a megismételt eljárást már a perrendi szabályokat betartva folytatta le. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a-h) pont], sem olyan relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a-d) pont], ami az eljárás törvényességét befolyásolva az érdemi felülbírálatot kizárta volna és az ítélet hatályon kívül helyezését, így az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását eredményezné.

[12] A felülbírálat kiterjesztése során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az irányadó és jelen eljárásban nem módosítható tényállás alapján okszerűen állapította meg a jogi személy büntetőjogi felelősségét.

[13] Felelősséget kizáró ok nem volt észlelhető. A Jszbt. anyagi jogi és eljárásjogi rendelkezéseinek emellett megfelel a joghátrány alkalmazása is. A másodfokú bíróság is osztotta az elsőbírósági álláspontot, hogy az elbíráláskor hatályos törvény elsősorban a

joghátrány tekintetében lényegesen enyhébb elbírálást eredményez, mint az elkövetéskori norma, így az elbíráláskori törvény alkalmazandó.

[14] A négymillió forint összegű pénzbírság arányos, megfelel a törvényi céloknak, kiszabása indokolt volt, a védelmi fellebbezéstől eltérően alaptalansága szóba sem kerülhet, de túl súlyosnak sem található, így mérséklésének sem volt helye.

[15] Megfelelnek a törvénynek a lefoglalt iratokra és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó elsőbírósági rendelkezések is.

[16] A kifejtettekre figyelemmel fellebbezések alaptalansága miatt az ítéltábla a jogi személyt érintő elsőfokú ítéletet a Jszbt. 7. § (2) bekezdés szerint alkalmazandó Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[17] Ellentétes döntés hiányában a másodfokú ítélet ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Debrecen, 2026. július 7.

Dr. Háger Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Bakó József s.k. előadó bíró, Dr. Diószegi Attila s.k. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 7.B.2/2026/20. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.280/2026/7. számú végzése által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2026. július 7.

Dr. Háger Tamás s.k.
a tanács elnöke